

FALLSKÄRMEN

Drama i en akt

© Matts Göransson

mattgo@hotmail.se

André är en sportig dataprogrammerare, 40 år gammal. Han har nyligen lärt sig att hoppa fallskärm, och har med sig sin fallskärm till jobbet i Wennergren centers skyskrapa.

Beatrice är en frireligiös sensuell kvinna på 38 år, som är ekonom i samma företag som André. Hon har haft ett förhållande med honom, men det tog slut i samband med att hon blev gravid.

Charlie är en formell jurist och fritidspolitiker i Norrtälje, 42 år gammal. Han sitter bland annat i byggnadsnämnden. Han har inlett ett förhållande med Beatrice, som André ännu inte vet om.

Introduktion: André, Beatrice och Charlie är arbetskamrater på ett dataföretag, vars kontor ligger på översta planet i Wennergren centers skyskrapa. När André hade ett förhållande med Beatrice blev hon med barn, men gjorde abort av flera skäl. André lever ensam och har bland annat som hobby att hoppa fallskärm, vilket han blivit mycket skicklig på. Beatrice och Charlie har inlett ett förhållande utan Andrés vetskap, eftersom de båda inte vill riskera att förstöra stämningen på arbetet. Men Beatrice är gravid igen, vilket varken Charlie eller André känner till...

En morgon när André har med sig fallskärmen till jobbet, för att senare på dagen åka till fallskärmsklubben och träna, börjar det brinna i våningen under. Rökutvecklingen blir allt häftigare. Till slut står det klart att de blivit räddningslöst instängda. Då kommer Andrés fallskärm i fokus: Med den kan en av dem rädda sig! Det tycks självklart att André då använder sin fallskärm, men det kan de tre ha olika meningar och även slåss om...

(Det är en regnig augustimorgon, strax före arbetsdagens början, högst upp i Wennergren centers skyskrapa. Där finns ett mindre IT-kontor med flera skrivbord, belamrade med papper och datorer. Fönster längs hela ytterväggarna öppnar upp vyn över staden. Andre kommer in, sportigt klädd, bärande på en fallskärm och en väska. Han sätter sig vid ett skrivbord och startar sin dator. Han läser på dess skärm.)

ANDRE

(För sig själv.) Oj, oj, oj, vilka problem de har. Men jag ska fixa det åt dem.

BEATRICE

(Hon kommer in, snyggt klädd i kjol.) Hej Andre, varför är du alltid först på jobbet? Är det en sport för dig?

ANDRE

Jag gillar att vara ute i god tid, så enkelt är det. Men när jag ser hur du är klädd... då förstår jag att det tar lång tid för dig på morgonen.

BEATRICE

Tycker du om min nya blus? (Hon snurrar runt.)

ANDRE

Den är bra... verkligen snygg! (Han granskar Beatrice.) Jag ska skicka några fakturor. Du har dem på din mail om ett par minuter. Kan du få iväg dem idag? För månaden är slut snart.

BEATRICE

Javisst. (Hon upptäcker fallskärmen.) Har du en ryggsäck med dig? Ska du ut och kampa? Jag som trodde, att du inte gillar att ligga i tält.

ANDRE

Det är en fallskärm. Jag ska träna efter jobbet.

BEATRICE

Tränar du fallskärmshoppning? Du brukar ju bara springa i skogen.

ANDRE

Livet går vidare Bea... åtminstone mitt, sedan du och jag var ihop. Jag hoppar med en fallskärmsklubb. På Bromma flygfält...

BEATRICE

Gör du? Men det är farligt: Många dör för att deras fallskärmar inte fungerar.

ANDRE

Det finns alltid en i reserv. Om huvudfallskärmen inte vecklar ut sig. Kom, jag ska visa dig. (Han reser sig upp, tar fram sin fallskärm.) Här: här är handtaget till stora skärmen. Och där sitter utlösaren för reserven. (Han tar på sig fallskärmen.) Öppna fönstret så smiter jag från jobbet idag!

BEATRICE

Larva dig inte. Jag har ingen lust att se dig dö.

ANDRE

Jag kan hoppa härifrån. Tror du inte det? Skärmen löser ut sig på nolltid.

BEATRICE

Jag vill inte att du tar några onödiga risker. (Andre ställer undan fallskärmen och sätter sig vid sitt skrivbord.)

ANDRE

Men det gjorde jag, när du och jag var tillsammans... Jag kan hoppa från Kaknästornet om jag vill. Det finns de som gjort det!

BEATRICE

Andre, jag trodde vi var färdiga med varandra...

ANDRE

Kan du hjälpa mig? Vi är på jobbet nu.

BEATRICE

Sluta med dina undanflykter. Skicka över fakturorna till min dator, så ska jag ta hand om dem.

ANDRE

Ett land utan hopp, ett folk utan tro: Vad tycker du om den formuleringen?

BEATRICE

Du leker med orden, för du har ingen tro. Men det är ditt problem. Du kan trösta dig med, att du inte är ensam. Du saknar grundläggande mänskliga värderingar.

ANDRE

(Han knappar på datorns tangentbord.) Sådär, nu kan du bokföra mina fakturor... Varför kommer jag för tidigt till jobbet? Var är alla andra?

BEATRICE

Du är inte pålitlig. Du är nyckfull. Och det förvånar mig inte ett dugg, att du börjat hoppa fallskärm. Du älskar att ta risker, det har du alltid gjort!

ANDRE

Jeezus, Bea, varför förtjänar jag inte en lugn, vanlig, regning morgon på jobbet? Har du inte sovit gott inatt?

BEATRICE

Du har ingen rätt att skoja med min tro: Jag går i kyrkan hur mycket jag vill. (Hon ställer sig och tittar ut genom fönstret. Andre jobbar vidare.)

ANDRE

Du ser ingenting av utsikten nu, det är för disigt.

BEATRICE

Jag ser det jag behöver se.

ANDRE

I eftermiddag klarnar det upp: Regnet drar bort österut: Det kommer bli växlande molnighet.

BEATRICE

Har du redan hunnit titta på väderprognosen?

ANDRE

Jag går tidigare idag. Jag måste hinna ut till Bromma. Så om du har några frågor, om det jag sände till dig... då får du skrika till innan klockan tre.

BEATRICE

Det är så skönt att ha ögonen öppna, och inte se någonting i dimman.

ANDRE

Har du glömt att vi sitter högst upp, på trettiotredje våningen? Tyvärr kan jag inte lämna kvar min fallskärm i eftermiddag. Ifall du skulle behöva den.

BEATRICE

Dina ord låter inte lika hårda som de är... när jag tittar ut genom fönstret. (Hon vänder sig om.)

ANDRE

Klocka är åtta. Sätt dig och jobba nu, Bea! Var är Charlie? Varför kommer det ingen mer?

BEATRICE

Det är för dålig sikt: Alla som åker bil är försenade... Kommer du ihåg när vi var på Gottland förr-förra sommaren? Då var dimman fruktansvärt tjock: Du såg knappt vägkanterna, när vi kröp fram med din bil. (Hon sätter sig på sin arbetsplats, en bit bort från Andre.)

ANDRE

Du ville att vi skulle stanna och gå istället!

BEATRICE

Jag var rädd för att bli inblandad i en olycka.

ANDRE

Litade du inte på att jag kunde köra? Du som går i kyrkan varje söndag. Och så säger du att du gillar att se in i dimman... Ring upp Charlie åt mig, är du snäll. Jag måste veta om han kommer hit idag...

BEATRICE

Varför ska jag ringa upp honom åt dig?

ANDRE

Bara för att du bor fyra kvarter ifrån honom. Och du vet mer om honom än jag... och har bättre koll på alla telefonnummer.

BEATRICE

Charlie skulle till tandläkaren klockan åtta. Så han kommer nog inte förrän senare.

ANDRE

Förbaskat. Jag är så stressad. Han måste kolla ett par saker i min avtalstext. Innan jag skickar iväg uppdateringarna. Som jag gjorde igår kväll, när du gått hem... Jag har sovit gott, men det har inte du.

BEATRICE

Du låter så kall och omänsklig. Alla vet att du drar in mest pengar till firman. Men du måste inte uppföra dig som om du gör det.

ANDRE

När vi bodde ihop då klagade du också på mig. För att jag gillar mitt jobb, och vill sköta det perfekt, när jag är här.

BEATRICE

Du har många fina sidor: Varför döljer du dem, bara för att vi är ensamma?

ANDRE

Jag är inte ensam när jag jobbar. Jag ber om ursäkt för att jag koncentrerar mig. Det har jag betalt för. Hur skulle samhället se ut, om alla gled undan? Och ingen tog ansvar.

BEATRICE

Du kan vara så mjuk, det älskade jag. Men din hårda okänsliga ton ville jag aldrig ha. Den gjorde mig sjuk.

ANDRE

Beatrice, är du inte en människa utan hopp, en kvinna utan tro? Trots att du går i kyrkan. Ge mig Charlies telefonnummer! Så ringer jag, och jagar hit honom.

BEATRICE

(Hon knappar på sin dators tangentbord.) Nu har jag bokfört dina fakturor, och skickat iväg dem.

CHARLIE

(Charlie kommer in via dörren bredvid hissen.) Kunde ni åka med hissen?

ANDRE

Bra att du kom. Jag behöver din åsikt om ett avtal jag håller på med.

BEATRICE

Har du gått uppför trapporna? Hela vägen...

CHARLIE

Ja, hissarna stod stilla. Jag fattar det inte. Åtminstone en av dem brukar alltid fungera. (Han tar stöd mot Beatrice axel och pustar ut.) Gud så törstig jag blev.

BEATRICE

(Hon hämtar en flaska mineralvatten.) Skulle du inte vara hos tandläkaren nu på morgonen?

CHARLIE

Han var sjuk... Jag behöver en hjärtläkare istället... efter den här klättringen. (Han tar sig för bröstet.)

BEATRICE

(Hon skrattar.) Du får börja gå uppför trapporna varje morgon. Man kan inte tro att du som ser så vältrimmad ut... att du har dålig kondition.

CHARLIE

Om jag får välja, tar jag trapporna ner istället. Då får jag mycket mindre motstånd.

BEATRICE

Fråga Andre om du inte kan få låna hans fallskärm: då går det ännu fortare. (Hon pekar på fallskärmen.) Han ska ut och hoppa idag... över Bromma flygfält.

ANDRE

(Han formar sina händer till en tratt framför munnen.) Kan chefsjuristen, tillika IT-knegaren Charlie komma till receptionen? Ett viktigt meddelande väntar.

CHARLIE

Jag kommer. Jag måste fukta läpparna först. (Han klunkar i sig, ställer flaskan på ett bord, till Beatrice.) Tack! Om jag någon gång hamnar i öknen, hoppas jag du är med mig. (Han går bort till Andres arbetsplats. De tittar i olika dokument, och på datorskärmen, under ohörbar konversation. Beatrice går till fönstret, ser ut etc. Hon går sedan och sätter sig, för att arbeta vidare. Charlies telefon ringer, han skyndar bort och svarar.)

CHARLIE

Ja, det är jag... (Han lyssnar.) Jo, jag förstår ditt problem... Men jag är inte ensam i byggnadsnämnden... fastän jag är ordförande. Vi var eniga i vårt beslut. (Han sätter på högtalartelefonen, går och hämtar flaskan på bordet, lutar sig bakåt i sin stol.)

EN RÖST

Du har själv en mycket större kåk än den jag vill bygga.

CHARLIE

Jag förstår inte vad det har med saken att göra?

EN RÖST

Du har bestämt att jag inte får ha ett hus, som är hälften så stort som ditt.

CHARLIE

När det gäller bygglov på mark utanför planbestämmelserna... Då måste vi i nämnden pröva det individuellt.

EN RÖST

Just det: Din och min tomt ligger femhundra meter från varandra. Där gäller inte planbestämmelserna. Men varför nekar ni mig att bygga ett hus som är mindre än ditt?

CHARLIE

Varje ärende är unikt. Byggnadsnämnden måste ta ställning, utifrån de handlingar vi får. Men vi kan tyvärr inte lämna någon detaljerad motivering till besluten.

EN RÖST

Ditt hus ligger vid vattnet. Det gör inte min tomt. Hur kunde du få bygglov?

CHARLIE

Jag tycker inte om dina insinuationer. (Han leker med en penna, flyttar saker på skrivbordet.)

EN RÖST

Jag vill ha ett hus, som är hälften så stort som ditt! Och som inte ens har sjöutsikt... som du har.

CHARLIE

Nu måste jag upprepa mig: Varje ärende är en fråga om individuell prövning.

EN RÖST

Ni politiker gör som ni vill! (Andre håller demonstrativt för öronen mot högtalartelefonen.)

CHARLIE

Ursäkta mig, jag sitter i byggnadsnämnden på min fritid. Jag har ett vanligt jobb också. Och det hoppas att du har...

EN RÖST

Vad tycker du jag ska göra då? Du smällde upp din flotta kåk vid vattnet! Men jag får inte ens bygga hälften så stort... långt uppe i skogen!

CHARLIE

Du kan alltid överklaga vårt beslut, om du vill.

EN RÖST

Tror du att jag har en chans att överklaga? Vem ändrar på vad du och de andra fritidspolitikerna bestämt? Ni tar hand om era egna intressen! Och struntar i oss vanliga människor.

CHARLIE

Jag tror att vi avslutar det här samtalet nu.

EN RÖST

Vet du vad ansvar är? Jag får inte göra som du. Men det vill jag inte heller. För mygel uppbackade av falska motiveringar, det är ingenting för mig. Du kan brinna i helvetet! Brinn för fan!

CHARLIE

(Han lägger på telefonluren.) Vilken knäppjök! (Han dricker ur flaskan, Andre ropar på honom.) Vänta, jag måste kolla min mail först.

ANDRE

(Han går över till Charlies plats.) Var är de andra? Jag börjar känna mig ensam. (De skrattar.)

CHARLIE

Dom orkar inte gå uppför trappan som jag. Och så står de och väntar därnere, på att hissarna ska fungera. (Andre går bort till hissdörren, och trycker på knapparna.)

ANDRE

Du har nog rätt: Hissarna är döda. Men du måste hjälpa mig att fixa avtalet. Så jag klarar av det idag. (Han böjer sig över Charlies datorskärm. Han ser bokningsbekräftelsen för Beatrice och Charlies flygbiljetter.) Är det din flygbiljett? Ska du åka till Paris över helgen?

CHARLIE

Ja, Beatrice och jag tänkte ta en weekend, och kaka gott. Och titta på konst, och gå på muséerna. Det gillar både hon och jag.

ANDRE

(Han höjer rösten.) Bea, jag visste inte att du ska åka till Paris med Charlie.

CHARLIE

Skärp dig nu Andre! Kolla mitt textförslag. Jag tycker du ska lägga om formuleringarna. Så vi inte riskerar att få betala... Om ditt program inte fungerar som de vill.

ANDRE

Ja, jag har ingen juridisk utbildning. Skicka över ändringarna, så kan jag ta in dem. Och sända avtalet till beställaren.

CHARLIE

Andre, du måste förstå att jag tycker att det är pinsamt. Att Beatrice och jag åker iväg. Vi har inte velat säga något. Eftersom Beatrice och du... ja, ni känner varandra sedan förut...

ANDRE

Ja, tack så mycket, vi känner varandra... eftersom vi levt ihop. Jag har inga problem med att ni åker till Paris. Om du nu tror det.

CHARLIE

Jag vet att ni har haft ett förhållande. Men livet måste gå vidare. Jag tycker det är otroligt jobbigt om vi inte kan vara vänner alla tre. Vi jobbar tillsammans, eller hur...

ANDRE

Skicka över filen så fixar jag till pappren. Var det inte någon som sa att upprepningarna är kunskapens källa? Men det man inte ser, fattar man inte. Äh, sånt tänk, det är inget för mig.

CHARLIE

Jag vill att vi ska kunna fungera ihop. Företaget går otroligt bra. Fråga Beatrice, hon har koll på ekonomin. Du är toppen som programmerare.

ANDRE

Paris... jag önskar att jag varit där. Du vet säkert allt om Beas framtid. Men du vet ingenting om hennes och min historia.

BEATRICE

(Hon reser sig, går över till Charlie och Andre.) Det är lika bra att få det sagt: Andre, du svek mina känslor som jag hade för dig: När jag blev med barn, och du inte ville ha det. Då tog vårt förhållande slut.

ANDRE

Vilken tur att det inte finns flera här, som kan lyssna.

BEATRICE

Jag kände mig aldrig trygg med dig. Du ändrade dig hela tiden: Du kritiserade mig för att jag går i kyrkan, och sedan ville du att jag skulle göra abort.

ANDRE

Jag kommer inte ens ihåg, när du blev gravid. Varför ska Charlie behöva höra detta?

BEATRICE

Du sa att det var jag som fick välja, om jag skulle föda barnet, eller inte.

ANDRE

Du valde själv, opåverkad av mig!

BEATRICE

Var jag opåverkad? Jag visste att du inte ville bli pappa. Eftersom det skulle begränsa din frihet.

ANDRE

Vilken frihet pratar du om? Ska jag välja att hoppa ut genom fönstret nu? Jag ville ha barnet, men du fick bestämma. Kan du inte ta hänsyn till Charlie... om ni nu ska åka till Paris?

BEATRICE

Jag har min tro, och ville ha barnet. Men du tvingade mig att göra abort. Eftersom du sa att jag är omogen.

CHARLIE

Vilken höjdare att få lyssna på er. (Han skrattar.) Jag tror att jag sjukskriver mig idag. (Han dricker ur vattenflaskan.) Det ryker ju om er fortfarande. Och nog luktar det rök här också.

ANDRE

En sak ska du ha klart för dig, Charlie: På mitt skrivbord finns ingenting kvar efter Bea! Och inte i min dator, eller i mitt huvud... Hon behöver en sansad, juridiskt utbildad man som du. Och inte en fallskärmshoppare.

BEATRICE

(Hon går bort till fönstret. Charlie följer efter.) Du har rätt Charlie, jag tycker också att det luktar rök.

CHARLIE

Beatrice... det var bra att Andre fick veta... att vi åker till Paris, du och jag.

BEATRICE

Jag förstod vad du menade. Men du tar inte in vad jag säger.

CHARLIE

Jag lyssnar... men Andre måste få veta om, att vi har ett förhållande. Jag hatar att hålla saker hemliga.

BEATRICE

Jag känner att det luktar rök: lita på mig! (Hon andas synligt in luften.)

CHARLIE

Förlåt mig... jag trodde att du fattade vad jag menade, när jag pratade om rök.

BEATRICE

Du har ingen respekt för mina upplevelser.

CHARLIE

Du vet vad vi har planerat att göra i Paris. För mig blir det en vändpunkt. Jag ser fram emot den!

BEATRICE

Om jag säger att det luktar rök, så måste du ta mig på allvar. Även om du inte känner samma sak.

CHARLIE

Självklart har du min respekt, alltid! Även om jag inte håller med.

ANDRE

Bea har rätt. Min näsa är det inget fel på.

CHARLIE

(Han sniffar in luft.) Okey, det luktar cigarr, eller tobak... Ventilationssystemet är som det är, här i huset. Vill du att jag öppnar fönstret, Beatrice?

BEATRICE

Nej det behövs inte. För du och Andre, ni känner samma sak som jag: att det luktar rök. (Hon ser ett ögonblick mot fönstren.) Gud, jag har så mycket att göra, innan vi går på lunch. (Hon sätter sig och jobbar engagerat.)

CHARLIE

(Han sätter sig bredvid Andre, de går igenom avtalstexten på datorn. Båda skriver växelvis. Korta repliker som "Vänta ändra det så här. Bra, det stämmer. Nej, det där är för luddigt. Kan du komma på en bättre formulering? Jag har det. Vi gör så här i stället. Ibland hittar jag inte de exakta orden. Du är suverän. Just så ska det stå. Språket måste vara kristallklart. Varför kan vi inte ha med den här paragrafen, som vi brukar? Det får inte finnas något utrymme för tolkningar".) Du är bättre på att skriva avtal än jag.

ANDRE

Den komplimangen måste jag tolka rätt: Du märker själv, att om jag får lite vägledning... då klarar vi det tillsammans.

CHARLIE

Du är inte sur... för att Beatrice och jag... för att vi har träffats privat?

ANDRE

För två år sedan hade vi en framtid tillsammans. Idag är vi vänner. Jag längtar inte tillbaka till den framtiden.

CHARLIE

Helvete, vad du kan svänga dig med orden. Beatrice måste ha haft det svårt med dig! Eftersom hon är religiös. (Han skrattar, lägger handen på Andres axel.)

ANDRE

Tvärtom: Vi träffades på en julkonsert... i kyrkan.

CHARLIE

Nu känner till och med jag att det luktar rök... Utan tvekan.

ANDRE

Bea och jag jobbade ett par år tillsammans, innan du blev anställd.

CHARLIE

Varför fungerar inte hissarna? Har det hänt något? (Han tar fram mobilen och ringer fastighetsskötaren.) Hej, det är Charlie, högst upp i huset. Vet du varför hissarna inte fungerar? Okey. Var är du nu? När kommer du hit då? Om en timme... Ja, bra, vi säger så. Tack. Hej. (Han dricker ur vattenflaskan och går sedan in på toaletten.)

BEATRICE

Andre, kan du komma hit, är du snäll. (Andre går till hennes arbetsplats. Han står upp, hon visar honom ett dokument på sin dator. Korta repliker som "Kan det stå så här? Fakturans datum är fel. Vem ska jag skriva som mottagare? Du måste lägga till momsens också. Är vi klara nu?")

ANDRE

Charlie har en del egenskaper som jag inte har.

BEATRICE

Jag förstår att du är avundsjuk!

ANDRE

Ärligt talat: Jag förstår att Charlie passar dig mycket bättre, än jag gjorde...

BEATRICE

Varför kan du inte släppa mig? Varför är du så fixerad?

ANDRE

För att jag tror på Jesus Kristus. Och att människor kan ändra sig. När de har fått en snara runt halsen.

BEATRICE

Bra, Andre, du har äntligen kommit till insikt. Men det är ingenting jag kan göra något åt.

ANDRE

Du har redan gjort tillräckligt: Abort kallas det visst.

BEATRICE

Om du retar mig en gång till, kommer jag att bli förbannad. Här på jobbet. Det struntar jag i!

ANDRE

Ni ska åka till Paris... Det vet du väl, att avundsjukan är starkare än habegäret.

BEATRICE

Du är inte intresserad av att resa. Förresten är det samma sak: avundsjuka och habegär.

ANDRE

Inte alls: Avundsjukan är passiv och samlar kraft, för att slå. Medan habegäret slösar all energi på att få och få...

BEATRICE

Jag tycker inte att du är rolig. Kan du flytta på dig, så jag kan printa ut fakturan.

ANDRE

Bea, om du låter mig sköta mitt jobb... så önskar jag dig och Charlie lycka till.

BEATRICE

(Hon tar ut ett papper ur skrivaren, ger det till Andre.) Lämna mig ifred. Varsågod, din kopia.

ANDRE

Tack. Nu när du hittat Charlie... jag förstår varför du och jag ville bli fria från ditt och mitt förhållande: För att vi inte trodde på en gemensam framtid. På samma sätt...

BEATRICE

Bra! Jag är gravid, för andra gången i mitt liv. Bara så du vet. Jag tänker överraska Charlie i Paris, och berätta det för honom.

ANDRE

Så du tänker inte göra abort? Som du gjorde efter vårt förhållande.

BEATRICE

Andre, din bitterhet biter inte på mig.

ANDRE

Suck... Bea, du går i kyrkan varje söndag, men du ser inte mig som jag är.

CHARLIE

(Ljuset slocknar och datorerna likaså. Dagsljuset genom de stora fönsterna är det enda som lyser upp lokalen. Han kommer ut från toaletten.) Beatrice, Andre, kolla in röken genom dörren från trapphuset! Det brinner någonstans.

BEATRICE

(Hon springer bort och öppnar dörren, måttligt med rök kommer in.) Charlie, vi måste ringa brandkåren! (Sedan över i Charlies famn.)

CHARLIE

(Han skrattar.) Nu kan ingen gå uppför trappan, som jag gjorde. Det är lugnt, jag ringer.

BEATRICE

Gör det! Även om jag har fel, så är jag rädd.

CHARLIE

Beatrice, är du rädd för att du har fel... det får mig att bli varm för dig.

BEATRICE

Skämta inte! Det är för min skull: Jag vill inte bli innebränd.

CHARLIE

(Han ringer på mobilen. Han pratar med en chef på brandkåren som han känner. Korta repliker som: "Hej, det är Charlie. Vad är det som hänt? När kommer ni? Vad ska vi göra? Trodde ni alla var evakuerade? Vi kan inte sitta här med all el borta. Jag kan inte jobba. Skynda er!") Förbaskat: De kommer upp hit. Men det tar tid. Ibland blir jag fruktansvärt trött på byråkratin.

ANDRE

Är du trött på dig själv? Kan inte dina ord rädda oss? Du är jurist...

CHARLIE

Lägg av. Jag har inte större möjlighet än du, att få saker gjorda.

ANDRE

Nu är du anspråkslös... eller blygsam... eller feg.

CHARLIE

Brandchefen sa att de redan är här. Larmet gick för en halvtimme sedan. Mera kan inte jag göra.

ANDRE

Gick larmet? Jag har inte hört något. Det ska låta i hela huset. Och sprinklern, varför fungerar inte den? (Han pekar upp mot dosorna som sitter utspridda i taket.)

CHARLIE

Han sa att branden verkar vara anlagd. Någon har saboterat säkerheten... eller lekt med den.

ANDRE

Ingen leker med säkerhetssystemen: Det här är medvetet gjort. Du vet mer än jag!

CHARLIE

Det gör jag inte. Jag hörde bara vad brandchefen sa: Det brinner tydligen i filmstudion som finns under oss... de som gör reklamfilm.

ANDRE

I filmstudion? Deras prylar brinner som sjutton.

CHARLIE

Någon har ringt anonymt, och sagt att studion brinner. Mer vet jag inte. Men brandkåren ska släcka. De är på gång.

ANDRE

Känner du honom som du ringde till?

CHARLIE

Javisst: det är ingen fara. Vi behöver bara vänta, så löser sig problemen.

ANDRE

Inga problem löser sig av sig själva. Ser du inte hur röken kommer in. (Han pekar på trapphusdörren.) Deras grejer i filmstudion... det blir giftiga gaser när de brinner.

CHARLIE

Här, jag har silvertejp, som du kan täta dörren med om du vill. Om du är rädd... medan vi väntar. (Han tar fram en rulle ur skrivbordslådan. Andre letar efter en sax, börjar tejpa osv.)

BEATRICE

(Hon springer bort till ett fönster, öppnar det, ser ner. Solen har kommit fram och lyser in snett.) Charlie, brandkåren har kommit. De står här nere!

CHARLIE

Vilken tur... Då behöver Andre inte hoppa härifrån, med sin fallskärm.

BEATRICE

Varför skulle han göra det? Och lämna oss.

CHARLIE

(Han ler.) Andre kan ta sig härifrån. Det kan inte vi.

BEATRICE

Jag blir orolig. Jag mår illa och har ingen lust att dö här uppe. Instängd utan att kunna välja, om jag vill ta mig härifrån.

CHARLIE

Tänk på resan vi ska göra till Paris istället. Se fram emot den. Det gör jag. Du vet hur mycket du betyder för mig.

BEATRICE

Ja, jag tänker på oss två. Att vi ska vara tillsammans. Och gå på museerna. Och se på tavlorna, som jag bara sett på bild förut.

CHARLIE

Bra. Jag fattar inte att någon kan vara så korkad och tända på. Folk är galna.

BEATRICE

Men vi är inte ensamma längre, du och jag.

CHARLIE

Det skulle inte förvåna mig... om han som ringde förut... om det är han som ligger bakom branden i filmstudion.

BEATRICE

Jag är rädd för att tappa kontrollen. Kan du förstå det? Även om jag inte har någon anledning.

CHARLIE

Självklart... Dina känslor betyder lika mycket som mina... för mig.

BEATRICE

Du är så stark och trygg. Jag behöver verkligen någon att lita på.

CHARLIE

Jämför mig inte med Andre då, är du snäll.

BEATRICE

Vad är det med er män? Kan inte någon av er sätta sig in i en kvinnas värld?

CHARLIE

Andre är kreativ på sitt sätt. Företaget behöver definitivt honom. Vi skulle aldrig klara oss lika bra annars.

BEATRICE

Charlie, vi två... vi är inte ensamma längre. Därför får jag ångest. Inte bara för mig själv.

CHARLIE

Nej, vi är inte ensamma. Men galningen som ringde och skällde på mig förut... Jag är säker på att han anlagt branden. Men det kommer han att få ångra!

BEATRICE

Vi måste ta oss ut härifrån. Vi måste göra något...

CHARLIE

Beatrice, du behöver lära dig att lita på människorna. Vi får den hjälp vi behöver snart.

BEATRICE

Om jag bara kunde tänka på mig själv. Men det kan jag inte längre.

CHARLIE

(Han ler.) Antingen är du trygghetsnarkoman... Eller så talar du som en gravid kvinna.

BEATRICE

Ja, det är jag... jag är med barn! Ditt och mitt... Jag hade tänkt överraska dig, och berätta allt. När vi kommer till Paris. (Hon kastar sig om Charlie, som är chockad.)

CHARLIE

(Han kramar om Beatrice.) Nu måste du verkligen ta det lugnt! Andre har tejpat igen dörren. Och fönstret är öppet. Vad kan du mer begära? Jag hoppas att vi kan gifta oss i Frankrike.

BEATRICE

(Andre kommer till Charlie och Beatrice.) Blev det tillräckligt tätt? Så röken inte kommer in. (Andre gör en gest mot dörren.) Tack, Andre... Nu känner jag mig lite bättre.

CHARLIE

(Han stöter upp, illamående, sväljer ner.) Förbaskat, jag måste gå på toaletten igen.

BEATRICE

Stanna kvar. Lämna mig inte här, Charlie...

CHARLIE

Ingen fara. Var inte orolig. Jag mår bara illa. Om jag får spy, är illamåendet borta på en gång... det går snart över: Jag tål inte stark rökluft. (Han går mot toaletten. Beatrice sjunker ner på golvet under det öppna fönstret.)

BEATRICE

Jag hatar ovissheten. Att inte veta vad som kommer att hända...

ANDRE

Har du inte lärt dig att hoppas, när du går i kyrkan, varenda söndag?

BEATRICE

Jag behöver inte dina elakheter... Inte just nu.

ANDRE

Ett land utan hopp, ett folk utan tro: Det är vi... just nu, du och jag...

BEATRICE

Kan inte du hoppa ut genom fönstret, Andre. Så jag blir av med dig.

ANDRE

Inte utan min fallskärm...

BEATRICE

Förlåt mig: Jag vet inte vad jag säger. Jag vill inte göra en abort till... Jag tänker på Charlie.

ANDRE

När jag var fyra fem år och skulle somna... Då brukade min mamma komma in till mig. För att säga god natt. Jag gömde mig under täcket. För att hon skulle dra undan det, så jag fick en puss på kinden.

BEATRICE

Jag vill behålla barnet. Som jag har i min mage.

ANDRE

Min mamma sa till mig, när min bästa vän krossades under en lastbil... att det är de bästa som dör först.

BEATRICE

Har du ingen medkänsla med mig?

ANDRE

Jag trodde inte på henne. Jag tror fortfarande inte på, att de bästa dör först.

BEATRICE

Jag är med barn, Andre. Kan du inte respektera det?

ANDRE

Alla människor har en moder. Det är allt ett barn kan lita på, när det föds. Om modern erkänner moderskapet...

BEATRICE

Jag älskade dig, när vi hade vårt förhållande. Men det blev omöjligt för mig att fortsätta. För jag kände mig inte trygg med dig.

ANDRE

För att jag inte gick med dig till kyrkan på söndagarna? Har du lyckats få Charlie att göra det? Ja det tror jag på...

BEATRICE

Min mamma har lärt mig att inte lita på någon... Som inte har samma grundvärderingar som jag. Jag gjorde inte abort för din skull. När vårt förhållande tog slut.

ANDRE

Jag anade det: Skulle jag ta emot ett barn... när du inte älskade mig?

BEATRICE

Jag tog hänsyn till dig. Charlie ville inte ha en skandal på jobbet...

ANDRE

Så du och Charlie började träffas när du var gravid? Och du ville inte ha barnet, för att vi separerat... (Han ler.) Så dumt, Bea men lycka till...

BEATRICE

Charlie sa till mig att du inte skulle tro... eller att andra uppfattade det som om ... ja, att vi, Charlie och jag, inte visste vad vi gjorde. Jag tyckte det var bäst.

ANDRE

Du har just berättat något som jag inte ville höra. (Han ser mot dörren, en kraftig rökstråle stiger upp mot taket från dörrens överkant.) Förbaskat, tejpens lossnar. (Han rusar bort till dörren, försöker trycka dit tejpens igen.)

BEATRICE

Charlie, Charlie, kom hit! (Charlie kommer ut från toaletten, torkar sig om munnen.) Vi är instängda, jag vill härifrån, nu!

ANDRE

(Han ropar.) Det vore bra om du kan hjälpa till, Charlie! (Charlie stannar hos Beatrice.)

CHARLIE

Vad är det frågan om? (Han hostar.) Min förbannade rökallergi... Jag ska ringa och höra, vad brandkåren håller på med. (Han tar sin mobiltelefon och ringer. Korta repliker såsom: "Vi vill ut härifrån. Har ni problem med släckningen? Skicka upp några rökdykare då. Vi är kvar här, högst upp i huset. Om alla andra är ute, får ni skicka hit en helikopter, så går vi upp på taket. Nej, vi har ingen panik. Ring tillbaka när du vet något.")

BEATRICE

Jag tänker inte stanna här. (Andre sätter dit ytterligare silvertejp runt trapphusdörren.)

CHARLIE

Beatrice, gå till fönstret. Kom med mig! De tar ut oss när som helst.

BEATRICE

Jag vill inte bli rökförgiftad, och dö på jobbet.

CHARLIE

(Han skrattar.) Inte kommer du att dö på jobbet: Tänk på alla regler för husen som byggs. De skyddar oss. Och brandkåren måste sköta sitt jobb.

BEATRICE

Vad som än händer Charlie, så ska du veta... Den ende jag litar på, det är du.

CHARLIE

Lugn! Ingenting gör att vi behöver vara oroliga. De har säkert teve här. Och tar in oss på nyheterna. För att visa hur vi blir räddade. Det är urlöjligt, men så fungerar teve. Du kommer att bli intervjuad, och jag, om vår dramatiska upplevelse.

BEATRICE

Jag vill inte bli intervjuad... Charlie, jag önskar att vi var i Paris nu, du och jag.

CHARLIE

Högst upp... i Eiffeltornet?

BEATRICE

Varför är du så säker och trygg? Jag kan inte ta emot det nu.

CHARLIE

När jag själv inte kan göra mera, då litar jag på andra.

BEATRICE

Jag vill upp på taket. Jag vill att du följer med. Vi kan stå där tills någon hämtar oss! Eller tills röken är borta.

CHARLIE

Andre täpper till för röken. Fönstret är öppet. Se allt som en spännande händelse: Något som du aldrig varit med om förut.

BEATRICE

Du och jag har ett barn som ligger i min mage. Jag tänker inte riskera det. Jag tror inte på dig ... jag vill härifrån. (Hon springer mot dörren som är otejpad upp till taket. Massiv rökutveckling hindrar henne först, men den försvinner. Hon tar sig upp mot taket.)

ANDRE

Ska du inte hänga med? Efter Bea, upp på taket...

CHARLIE

Du vet hur det ser ut där. Ingenting kan hända henne. Det finns räcken runt hela terrassen.

ANDRE

Hon är med barn. Ditt barn...

CHARLIE

Jag vet det. Och ja, jag vet att hon har gjort en abort. Hon ville komma ur ert förhållande.

ANDRE

Och jag var dum nog att ta ansvar som pappa... Han som var förbannad förut, och ringde till dig om sitt bygglov. Det är nog han som tänt på filmstudion under oss. För att röka ut dig!

CHARLIE

Det var för att skydda mig från en politisk skandal. Därför gjorde Beatrice abort. Ingen skulle ha anledning att misstänka mig... för att inte uppträda korrekt. När hon och jag började vårt förhållande. Du vet hur journalisterna kan vara.

ANDRE

Nej, jag har ingen aning. Men jag vet att du har problem med honom... han som tänkte på vår kåk. För din skull...

CHARLIE

Alla kan vi göra misstag. Men vi måste ta vårt ansvar... tillsammans.

ANDRE

Tack: Dina ord värmer som en blöt filt, när det brinner. Gå och hämta Bea, så hon inte står ensam på taket. Hon väntar på dig!

CHARLIE

(Han spyr en liten skvätt i handen, torkar av munnen med en näsduk.) Jag måste gå på toaletten först. Jag tål inte rök, har jag sagt: Jag blir spyfärdig. (Han försvinner. Andre går bort till det öppna fönstret, ser ner, plockar bland sina papper på bordet, när Beatrice kommer in.)

BEATRICE

Var är Charlie? (Andre pekar mot toaletten.) Brandkåren står nere på gatan. Det brinner fruktansvärt i flera våningar under våran. Jag såg elden spruta ut ur fönstren. Jag är livrädd!

ANDRE

Jag såg ingenting, när jag tittade ut nyss...

BEATRICE

Det brinner på tre sidor av huset. Inte den här... (Hon pekar mot fönstret.) Andre, hjälp oss! Hjälp dig och mig och Charlie. (Hon klänger armarna runt Andre.)

ANDRE

Det enda vi kan göra, är att vänta. Vi får hjälp.

BEATRICE

Andre, jag vill låna din fallskärm.

ANDRE

Är du galen? Du har ingen chans att hoppa härifrån. Du har inte tränat som jag.

BEATRICE

Du sa att det är hur lätt som helst. Du visade mig...

ANDRE

Ja, det är enkelt. Men jag kan inte låta dig ta risken: Om något händer blir det mitt ansvar. Det är min fallskärm.

BEATRICE

Jag tar den, utan att du märker det: Jag kommer att säga så, om någon frågar. (Hon går och tar fallskärmen.) Hjälp mig att sätta på den, och spänna remmarna. Hjälp mig! (Hon tar på fallskärmen.) Var är Charlie?

ANDRE

Han spyr på toaletten. Han tål inte lite rök, som du och jag.

BEATRICE

Jag är med barn... Jag är med barn nu! Det betyder allt för mig! (Hon har spänt fast fallskärmen, rättar till remmarna.)

ANDRE

Var har du lärt dig sätta på dig en fallskärm?

BEATRICE

Charlie och jag har flugit flera gånger... i små sjöflygplan. Över skärgården och till hans hus. Jag vägrar flyga utan fallskärm.

ANDRE

Ta av dig den. Förstår du inte, att du kommer se löjligt ut? Om du står på taket med en fallskärm... när brandkåren kommer.

BEATRICE

Jag bjuder på det. Jag använder fallskärmen om jag behöver den. Säg till Charlie, att jag väntar på honom uppe på taket. Och... eftersom du frågade förut: Jag gjorde abort för att Charlie inte ville bråka med dig. Inte när vi jobbar ihop.

ANDRE

Jag vet att han tänkte på sin politiska karriär. Och du ställde upp, på hans sida. (Han skrattar torrt.) Ett land utan hopp, ett folk utan tro!

BEATRICE

Du har aldrig gillat, att jag går i kyrkan. Sluta hacka på mig för det! Charlie tänkte på dig, hur du skulle reagera. Eftersom vi inte ville visa för någon, att vi har ett förhållande. Jag kan inte ta ansvar för dina känslor. Det är vad jag upplever, som är det enda som betyder något för mig! (Hon går iväg mot dörren till taket. Rök i måttlig mängd kommer ut, när hon öppnar den, och försvinner.)

ANDRE

Bea, vänta ett tag! Gå inte upp dit.

BEATRICE

(Hon ropar.) Säg till Charlie att komma efter mig! (Andre går till fönstret, ser ner. Han sätter sig på sin arbetsplats och stirrar, utan att röra sig. Mera rök kommer in i lokalen. Charlie kommer ut från toaletten, hostar.)

CHARLIE

Jag hörde att Beatrice ropade.

ANDRE

Hon väntar på dig på taket. Hur kan du vara så känslig? Har du aldrig rökt en cigarr?

CHARLIE

Lägg av! Jag tror att jag har astma. Aldrig att jag går in i röken frivilligt. (Han ringer på mobilen till brandchefen. Korta repliker som: "Händer det ingenting? Röken är för djävlig. Varför har ni inte släckt och släpper ut oss? Jag tänker inte hänga ut genom fönstret hela dagen. Fan, se till att ni sköter ert jobb, nu!")

ANDRE

Hade du varit lite mer ödmjuk... då behövde vi nog inte sitta här och vänta.

CHARLIE

Beatrice kan andas frisk luft däruppe på taket. Det är mer än jag kan. (Han går bort till det öppna fönstret.)

ANDRE

Han som ringde till dig förut... Han som satte eld på huset. Du borde ha hanterat honom bättre.

CHARLIE

Var och en får klara sig själv. Det vet både du och jag. Och kom inte med några förhastade slutsatser... om hur branden började.

ANDRE

Så talar en äkta jurist: Ingen har något ansvar. Om det inte finns beskrivet i lagboken. Och kan bevisas.

CHARLIE

Vad har du för problem? Beatrice och jag gillar dig. Du är suverän på jobbet, och så vidare.

ANDRE

Jag har fått veta något som jag inte ville veta.

CHARLIE

Beatrice och jag tänkte på våra jobb, och på dig: Din kreativitet... Därför har vårt företag lyckats. Jag hade ingen lust att exponera mig i tidningarna. För att hon och jag blev tillsammans. Och så var hon med barn. Du vet hur journalister älskar att förfölja politiker.

ANDRE

Försvinn upp på taket, du också!

CHARLIE

Min allergi... jag tål inte rök som du.

ANDRE

(Han hämtar en handduk från toaletten, dränker in den i mineralvatten, ger den till Charlie.)
Här... ta den över ansiktet, så tål du röken.

CHARLIE

(Charlie öppnar dörren till taket, massor av rök väller in.) Stäng dörren, Andre. Jag klarar det inte. (Han rusar bort, hänger sig ut genom fönstret och hostar häftigt.)

ANDRE

(Andre stänger dörren, funderar ett ögonblick, tar handduken från Charlie och försvinner in i röken. Andre återkommer med Beatrice i famnen, livlös. Han sätter henne på golvet bredvid Charlie, efter att ha sparkat igen dörren.) Hjälp mig, Charlie. Hjälp mig! Bea andas inte.

CHARLIE

(Han undersöker Beatrice febrilt, konstaterar sedan att hon är död och börjar gråta.) Varför händer det här mig? Varför? Vi skulle åka till Paris och gifta oss. Beatrice...

ANDRE

(Han tar av Beatrice fallskärmen och lägger henne varsamt på rygg.) Kan du hålla käften nu? Ska du och jag också dö här?

CHARLIE

Beatrice... jag var så lycklig med henne. Beatrice...

ANDRE

Ring till din kompis hos brandkåren! Jag fattar inte vad de håller på med.

CHARLIE

Jag kan inte. Ring du. (Han hostar, slår numret på mobilen och räcker över den.) Beatrice...

ANDRE

(Han pratar i mobilen. Korta repliker som: "Vi har en kvinna som är död här. Rökförgiftad. Fattar ni inte att det är bråttom. Vi kan väl inte vara instängda här hela dagen. Hus fan kan branden tagit sig så? Skicka hit en helikopter då. Kan ni ingenting göra? Finns det inga stegar, så vi kan ta oss ut? Hur fan ska vi överleva då? Vi är två stycken häruppe.") Vi sitter fast. Förbannat: Tack vare dina politiska uppdrag.

CHARLIE

Vad ska vi göra? Vi kan inte lämna Beatrice.

ANDRE

Jag vet vad jag kan göra. (Han tar upp fallskärmen, ställer den på ett bord.)

CHARLIE

Anklaga inte mig... för att jag försöker hjälpa till... så att samhället fungerar.

ANDRE

Nej inte alls: Du är värd allt beröm för ditt politiska engagemang. Som fått huset att ta eld.

CHARLIE

Du vet inte säkert, varför det började brinna. Det kan vara en ren olyckshändelse.

ANDRE

Spara ditt juristsnack till din typ av församling, som du kan frälsa... med dina ord.

CHARLIE

(Andre börjar ta på sig fallskärmen.) Vad håller du på med? Tänker du bara på dig själv? Har du ingen känsla för att du är en del av ett sammanhang? Vi alla är ansvariga för allt vi gör tillsammans.

ANDRE

Din politiskt serverade sallad, den gör mig inte mätt. (Han justerar remmarna runt fallskärmen så att den sitter som den ska.)

CHARLIE

Lämnar du mig här, utan att jag får en chans att yttra mig?

ANDRE

Yttra dig, det har du gjort hela tiden! Bea gjorde abort för att skydda din karriär. Nu är hon död, med ditt barn i sin mage.

CHARLIE

Vi måste diskutera vad vi ska göra. (Tejpen runt dörren till trapphuset börjar brinna. Efter en kort stund väller rök in mot taket. Lite senare brinner dörren i överkant.)

ANDRE

Jag ska göra vad jag kan, för att hjälpa dig. När jag kommer ner på parkeringen.

CHARLIE

(Han hostar.) Vi måste ta ett gemensamt beslut, du och jag. Om du hoppar ut genom fönstret kanske jag brinner inne.

ANDRE

Jag har en fallskärm. Den är min. Och jag gör vad jag vill med den!

CHARLIE

Det här är en nödsituation. Och du kan inte själv bestämma, vad vi ska göra för att lösa den. (Han kastar sig över Andre. De slåss våldsamt. Han försöker få av Andre fallskärmen. Till slut golvas han av Andre, de är blodiga och utpumpade.)

ANDRE

Du kan ändå inte använda en fallskärm...

CHARLIE

Jag har hoppat två gånger... med Beatrice. För hon ville att vi skulle känna oss säkra... och förberedda. När vi flög tillsammans över skärgården. (Han reser sig.)

ANDRE

(Han torkar sitt ansikte med en servett. Efter en stund tar han av fallskärmen, räcker den till Charlie.) Här, ta den. Jag stannar och väntar. (Han skakar på huvudet.) Ett land utan hopp, ett folk utan tro... Det är vad vi har tillsammans.

CHARLIE

(Han tar på sig fallskärmen, hostar.) Du slog mig så hårt, att det snurrar i skallen.

ANDRE

Använd min fallskärm! Jag har inte lust att leva längre, med sådana människor som du! (Charlie gör sig beredd att hoppa ut genom fönstret. Andre sätter sig bredvid Beatrice på golvet.)

****ridå****